

muligt, og ligeledes, at det kommende Finansudvalg vil bevirke, at der indsættes en Bevilling paa Finanslovsforslaget hertil.

Kravet om Bevilling til en Udvidelse af Kirken i Skern er jo ogsaa en Genganger her i Tinget. Sagen har staaet paa i mange Aar, og det er ikke de Herrer Kultusministres Skyld, at den ikke er fremmet. De hjemlige Forhold har været saaledes, at der har været en Mængde Vanskeligheder at kæmpe med, som først skulde bortryddes, inden man kunde vente at faa en Bevilling hertil. Men nu, da Kirkens Forhold til Kirkeejeren endelig er ordnet og Tiendeafløsningen bliver færdig til 1. Januar 1914, haaber jeg paa en Bevilling, saa at Udvidelsen kan paabegyndes i næste Finansaar. I Samlingen 1909—10 udtalte den daværende Kultusminister, Provst Nielsen, sig velvilligt om Sagen, men sagde, at vi maatte først faa afsluttet Tiendeafløsningen og faa disse hjemlige Forhold ordnet. De er, som sagt, nu i Orden. Der trænges i høj Grad til en Udvidelse af Kirken. Maaske den højtærede Kultusminister selv kender Forholdene, men gør han det ikke, og søger han Oplysning om dem, er jeg vis paa, han vil indrømme, at her er en virkelig Trang, som bør afhjælpes hurtigst muligt. Der er i Pastoratet mellem 2,500 og 3,000 Indbyggere, og i Kirken er der kun Siddeplads til 300. Dersom man nu fraregner de Børn, som er saa unge, at de ikke kan kaldes særlig egnede til at komme til Kirke, og Folk, som meget sjældent eller aldrig søger Kirken, og anslaa disse tre Grupper til Halvdelen af Befolkningen, bliver det altsaa kun en Femtedel af dem, der søger Kirken, som kan faa Plads i den.

Naar man kommer i Skern Kirke en almindelig Søndag, er der stoppende fuldt, ikke alene i Stolestaderne, men ogsaa paa Gangen imellem Stolerækkerne. Vil man sidde ned, maa man komme $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{2}$ Time før Tiden, og naar man først er kommet ind i Kirken, kan man næsten ikke komme ud igen, saa mange er der i den. Man kan høre Kirkebetjenten læse og synges, men det er umuligt at finde ud af, hvor han staa; Folk staa stuede som Sild i en Tønde. En saadan Trang til større Plads bør imødekommes.

Den højtærede Kultusminister talte forleden Dag om, at der herskede Præstened. Det tror jeg nu ikke, der er saa stor Fare for foreløbig, jeg tror, Kultusministeren kan komme til at sidde længe paa sin Taburet, inden man vil komme til

at mærke noget i den Retning. Noget andet er det med Pengene. Der er her en Ting, man kan bebrejde tidligere Kirkeministre; thi det vil ikke være vanskeligt at fremdrage Eksempler paa, at der er bygget Kirker paa Steder, hvor Trangen var langt, langt ringere end her. Men jeg vil bede den højtærede Minister og det eventuelle Finansudvalg lægge Mærke til en Ting. Det er ikke nødvendigt, at alle Pengene bevilges i Aar, Bevillingen kan fordeles paa 2—3 Aar. Man har en hel Del Materiale liggende omkring Kirken; saaledes har man ladet Granit forarbejde og har det færdigt til Indmuring. Man venter blot paa, at Rigsdagen, om jeg saa maa sige, skal sætte sit Segl under denne Bevilling.

Der er, som sagt, stor Trang til bedre Pladsforhold derovre; der er en udmærket Præst, som bliver meget søgt. Folk vil gerne høre ham, og det skulde dog ikke gerne komme saa vidt, at særlig ældre Folk, der bor lidt borte, skal sige: Det kan saamænd ikke hjælpe, at vi gaar til Kirke; det er saa vanskeligt at komme ind, og selv om vi kan komme ind, kan vi dog ikke taale Luften, der bliver saa daarlig, naar Kirken er stuvende fuld.

Paa Grund af det langt fremrykkede Tidspunkt skal jeg indskrænke mig hertil. Jeg kunde ganske vist endnu have Lyst til at gøre nogle Bemærkninger overfor den højtærede Landbrugsminister, men jeg skal give Afkald derpaa, blandt andet ogsaa af den Grund, at naar Husmandslovens Revision kommer for, kan vi tage Spørgsmaalene op. Det er jo bestemt i den nugældende Lov, at Forslag til Revision skal fremlægges, og det er bebudet, at det vil komme i en nær Fremtid.

Der er dog et eneste Spørgsmaal, jeg lige vil berøre. Det angaar nærmest den højtærede Justitsminister. Det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen) omtalte, at det tog saa lang Tid at faa de Dokumenter, der skal udfærdiges ved Oprettelsen af Husmandsbrug, paa Herredskontorerne, hvorved Loddernes Anvisning i høj Grad sinkes. Det er meget kedeligt baade for Køberen, navnlig naar han ikke har Penge, men skal laane for at kunne betale Sælgeren, for Entreprenøren og de Haandværkere, som skal opføre Huset, at skulle bide i længere Tid; de bliver utaalmodige. Jeg vil i Tilslutning til det ærede Medlem fra Køge henstille, om det ikke var muligt, at der kunde gøres noget for at fremskynde Udfærdigelsen af disse Dokumenter. Landbrugsministeriet har i saa